

عنوان مقاله:

معلولین ، معماری و پایداری اجتماعی در شهر

محل انتشار:

ششمین کنفرانس بین المللی و هفتمین کنفرانس ملی عمران، معماری، هنر و طراحی شهری (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

مهسا پهلوی - کارشناسی ارشد معماری، موسسه آموزش عالی اشراق بجنورد

متین طبری فرد - کارشناسی ارشد معماری، موسسه آموزش عالی اشراق بجنورد

خلاصه مقاله:

در این مقاله ، نقش طراحی معماری و فضاهای شهری در پایداری اجتماعی با تاکید بر جایگاه افراد کم توان حرکتی مورد بررسی قرار گرفته است . در ابتدا، به تعریف و اهمیت پایداری اجتماعی پرداخته شده است . سپس ، به معرفی افراد کم توان حرکتی و مشکلات آنها در تعامل با فضاهای شهری پرداخته شده است . در نهایت ، به این نتیجه رسیده شده است که طراحی معماری و فضاهای شهری باید به گونه ای باشد که نیازهای افراد کم توان حرکتی را تامین کند. این امر منجر به افزایش مشارکت اجتماعی این افراد و در نهایت ، پایداری اجتماعی می شود. با توجه به اینکه طراحی معماری و فضاهای شهری می تواند نقش مهمی در تامین نیازمندی های افراد کم توان حرکتی داشته باشد، لازم است که این طراحی ها به گونه ای انجام شود که نیازهای این افراد را در نظر بگیرد. این امر می تواند منجر به افزایش مشارکت اجتماعی افراد کم توان حرکتی و در نهایت ، پایداری اجتماعی شود. راهکارهای پیشنهادی : برای تحقق این امر، می توان راهکارهای زیر را در نظر گرفت : • طراحی فضاهای شهری به گونه ای که افراد کم توان حرکتی بتوانند به راحتی در آنها رفت و آمد کنند. • ایجاد امکانات و تجهیزات مناسب برای استفاده افراد کم توان حرکتی در فضاهای شهری . • آموزش شهروندان به نحوه تعامل با افراد کم توان حرکتی . با اجرای این راهکارها، می توان زمینه را برای مشارکت بیشتر افراد کم توان حرکتی در جامعه فراهم کرد و به پایداری اجتماعی کمک کرد.

کلمات کلیدی:

معماری ، شهرسازی ، معلولیت ، پایداری اجتماعی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2043037>

